

POSTANOWIENIE

Dnia 16 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z wniosku M. G.
przy uczestnictwie P. S.A. w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 września 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w O.
z dnia 14 października 2019 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od wnioskodawczyni na rzecz uczestniczki kwotę
240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 14 października 2019 r. Sąd Okręgowy w O. w sprawie wniosku M. G. z udziałem P. S.A. w K. o ustanowienie służebności przesyłu na skutek apelacji uczestnika postępowania od postanowienia Sądu Rejonowego w K. z 20 października 2017 r. w pkt I zmienił zaskarżone orzeczenie w punkcie 1. i 2, w ten sposób, że wniosek oddalił, w pkt II oddalił zażalenie uczestnika postępowania P. S.A. w K. na orzeczenie o kosztach postępowania zawarte w punktach 3., 4., i 5, zaskarżonego orzeczenia, w pkt III zasądził od wnioskodawczyni M. G. na rzecz uczestnika postępowania P. S.A. w K. kwotę 40 zł (czterdzieści) zł tytułem zwrotu

opłaty sądowej od apelacji i kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) tytułem kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym, w pkt IV przyznał biegłej G. K. kwotę 453,46 zł tytułem wynagrodzenia za sporządzenie ustnej opinii uzupełniającej oraz kwotę 9,19 zł tytułem zwrotu wydatków, łącznie kwotę 462,65 zł powiększoną o należny podatek VAT w wysokości 106,41 zł, a ponadto V. nakazał ściągnąć od wnioskodawczym M. G. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w O. kwotę 3.219,88 zł (trzy tysiące dwieście dziewiętnaście złotych i 88/100) tytułem wydatków na opinie biegłej pokryte tymczasowo z sum budżetowych Skarbu Państwa.

Od powyższego postanowienia Sądu Okręgowego w O. skargę kasacyjną wywiodła wnioskodawczyni zaskarżając je w zakresie pkt. I, III i V i zarzucając mu naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 13 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz w zw. z art. 328 § 2 k.p.c. (w brzmieniu obowiązującym do 6 listopada 2019 roku) w zw. z art. 227 k.p.c. oraz art. 233 § 1 k.p.c., a ponadto naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 292 k.c. w zw. z art. 285 § 1 k.c. w zw. z art. 172 k.c. oraz w zw. z 352 § 1 i 2 k.c. przez uznanie, że wnioskodawca posiadał służebność gruntową o treści odpowiadającej służebności przesyłu w okresie od 30 marca 1988 roku do 30 marca 2008 roku, co doprowadziło do zasiedzenia tej służebności w stosunku do nieruchomości objętej wnioskiem.

Skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia w pkt. I i oddalenie apelacji oraz zmianę jego rozstrzygnięć w odniesieniu do kosztów procesu (pkt. III i V) albo o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w O. i pozostawienie ternu Sądowi rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów wywołanych wniesieniem skargi kasacyjnej.

Skarżąca we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazała, iż jest ona oczywiście uzasadniona.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną Uczestniczka wniosła o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz o zasądzenie od Wnioskodawczyni na jej rzecz kosztów postępowania kasacyjnego, w tym zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej skardze Wnioskodawczyni wskazała przesłankę oczywistej zasadności skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.).

W związku z tym należy przypomnieć podstawowe wymagania dotyczące wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej oraz jego uzasadnienia w odniesieniu do przesłanki oczywistej zasadności.

Po pierwsze, należy wskazać przepis prawa, którego oczywistego naruszenia przy ferowaniu orzeczenia dopuścił się Sąd *ad quem*, czego w niniejszej sprawie Skarżąca nie uczyniła.

Po drugie, konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia lub też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. W niniejszej sprawie Skarżąca podejmuje w istocie polemikę z ustaleniami Sądu oraz dokonuje odmiennej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Tymczasem takie uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z powołaniem przesłanki oczywistej zasadności należy uznać za niewystarczające. Nie spełnia ono wymagań wynikających z treści powołanych powyżej przepisów oraz utrwalonych w bogatym orzecznictwie Sądu Najwyższego rudymenarnych standardów. W niniejszej sprawie nie wykazano w sposób oczywisty uchybienia przepisom postępowania o charakterze elementarnym, rażącego i widocznego *prima facie*, a tylko takie wypełniają wymaganie uznanie za spełnienie przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Nie można jednocześnie zapominać, że nie każde uchybienie

podnoszone przez skarżącego stanowi o spełnieniu przesłanki oczywistej zasadności.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przesądu jest obowiązany brać pod uwagę z urzędu. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 398²¹ k.p.c.

jw